1880. VII. évfolyam. 79. szám. Debreczen, Csütörtök április 22.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . . . 5 „
Negyedévre . 2 „ 50 kr.
Egy hóra . . 1 „
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, *Kutasi Imre nyomdájában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

Hirdetési dij:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények valamint a nyilttéri közlemények egyedül a kiadói irodában vétetnek fel. *Az előfizetési és hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába czimezendők,
nagyujutcza Jóna-ház 1704. szám alatt

Debreczen, ápril 22.

A tegnapelőtti és a tegnapi nap a jogászoké. Megindult a hetekkel előre hirdetett nagy vita: a képviselőház ügyvéd és jogtudós tagjai szálltak a sikra. Igazságügyi bajaink szellőztetése, igazságszolgáltatási reformok szőnyegre hozatala foglalták el e két napot s fognak elfoglalni valószinüleg még nehány napot. Szép és hatásos beszédek mondattak s fognak még elmondatni s dicséretes a törekvés a ház mindkét oldalán, hogy ez uttal az üres vádaskodás, a könnyü birálat s a határtalan semmiségben kalandozó frázisgyártás helyett a pozitiv javaslatok terére lépjenek, hol örömmel üdvözöljük őket.

Az ellenzéki szónokok el nem mulaszthatták ugyan az alkalmat, hogy a legsötétebb szinekkel ki ne fessék törvénykezési nyomoruságainkat; de nem veszszük rosz néven s föltészszük róluk, hogy csak a buzgóság ragadta el őket kissé tul a rendjén. Mi magunk is elösmerjük, hogy bizony még sok a hiány, sok a baj, a zavar. Azt sem tagadjuk, hogy 1867 óta életbe léptetett igazságügyi reformjainkat bizonyos kapkodás jellemzi; hiányzik a rendszer, az egyöntetüség; foltozó munkát végeztünk, segitni akartunk az égető bajokon s azáltal nem egyszer ujabb bajok forrását nyitottuk meg.

De midőn ezt elismerjük, nem szabad megfeledkeznünk a nagy vivmányokról sem, melyeket e téren 13 év óta elértünk. Emlékezzünk vissza, hogy az osztrák polgári és büntető törvénykönyv kiküszöbölésével s az igazságszolgáltatásnak a municipiumok kezébe adásával csaknem teljesen tabula rasa állt előttünk s hová fejlett azóta igazságügyünk! Büntető codexünkkel büszkén dicsekedhetünk, polgári törvénykönyvünk nemsokára elkészül, az ügyvédi kar lassanként megtisztul a selejtes elemektől, a felsőbb folyamodásu törvényszék decentralizácziója sem fog soká késni s a mit nehány szakember mint átalános varázsszert emelt ki a most fennforgó vitában minden nyomoruságunk meggyógyitására, a szóbeliség és közvetlenség behozatalát sem ellenzi senki.

A szóbeliség, ez a nagy elvi kérdés, mely körül forog főleg a jogászok vitája a képviselőházban ez időszerint. Senki sem tagadja annak nagy előnyeit, a tudomány s a müvelt külföld tapasztalatai eldöntötték már ezt a kérdést; Németországban nem győzik dicsérni annak üdvös eredményét. Mi is szószólói vagyunk annak s nem lehetünk barátai a jelenleg divatozó irkafirka rendszerének, mely annyi csürésécsavarásra s huzáshalasztásra, a prókátori furfangosság annyi mesterfogására nyujt alkalmat; legyen azonban szabad kétkednünk abban, hogy a szóbeliség azért valami varázsszer volna, mely minden bajt egyszerre megszüntet.

Még azt sem mernénk határozottan allitni, hogy azáltal — legalább kezdetben — gyorsabb lesz igazságszolgáltatásunk; a fősulyt mi arra fektetjük, hogy az igazság kideritése s a birónak elfogulatlan vélemény alkotása a szóbeliség és közvetlenség által kétségkivül megkönnyitve lesz.

Nem szabad azonban elfelejtenünk, hogy a szóbeliség behozatalának még némi előfeltételei is vannak s habár nem tartunk arra épen tiz évet szükségesnek mint Teleszki, annyi bizonyos, hogy annak rögtöni behozatalát nem lehet egy határozati javaslattal dekretálni, mig az előfeltételekről nincs gondoskodva.

— **A honvéd-hadsereg májusi előléptetése** a folyó hét végén jelenik meg. A mint a B. C. értesül, az előléptetés nem igen terjedelmes. Tábornokká csak báró Nyáry Adolf honvéd ezredes fog — de nem a honvédség létszámában — kineveztetni.

— **Bosznia és Herczegovina közigazgatási ügyeinek elintézésére** külön osztályt fog rendszeresiteni a közös kormány. E terv megállapitásával most foglalkozik a közös miniszterium. Az illető osztály az iskolai, egyházi, igazságszolgáltatási, pénzügyi és közigazgatási teendőket fogja végezni. Ez állomások betöltésében kiváló tekintetben fogja részesiteni a kormány a föloszlatandó határőrvidék tisztviselőit.

Debreczen, april 19.

A „Debreczen" szerkesztősége mindent szeret alaposan megvitatni s lelkiismeretesen terjeszteni a közönség elé. Lelkiismeretességének s igazságszeretetének illustrálására, minthogy most már másodizben szólit föl, szolgálunk tehát hiteles adatokkal.

A multkor azért kelt ki nagyharaggal, hogy az idén csupa kortesfogásból april 15-kéig **egyetlen egy** adóhátralékos sem lett megintve, még kevésbbé exequálva Debreczenben.

Az adóbehajtás iránt mutatott e nagy buzgóságán mosolyogtunk kissé s utaltunk a saját tapasztalatainkra. Hanem az a „Debreczen"-nek persze hogy nem elég. A helyett hogy megtekinteni sziveskednék az adókönyvecskéinket és saját szemeivel győződnék meg arról a mit állitottunk, hozzá illőbbnek tartja rá fogni, hogy csak valami hirdetési bélyegdijért s budai adóhátralékért exequáltak bennünket.

Neki nem ilyen czáfolat kell. Szolgálunk hát másfélével.

A jelen 1880-ik évben Debreczenben foglalás történt adóhátralék miatt

január hóban — — — —	1144
februárban — — — —	2985
márcziusban — — — —	3993
összesen	8122.

A mult 1879-ik évben pedig:

január hóban — — — —	943
februárban — — — —	1235
márcziusban — — — —	4855
összesen	7033.

No hát meg van most már az öröme, tisztelt laptárs?

Országgyülés.

— A képviselőház. —

Budapest, 1880. ápril 20.

Tegnapi országgyülési tudósitásunkban emlitettük, hogy Veszter Imre határozati javaslatot adott be a szóbeliség behozatalára.

Veszter után Teleszki István szólalt fel, behatolván a szóbeliség kérdésének lényegébe, kifejtette, hogy az csak fokozatosan léptethető életbe. Emmer Kornél pedig oly határozati javaslatot nyujtott be, a melylyel kivette az ellenzék kezéből a szóbeliség reformjának kezdeményezését.

Budapest, ápril 21.

Folytattatott az igazságügyminiszteri budget általános tárgyalása. Dárday Sándor hosszas beszédében főleg a kir. tábla decentralisatiójával, a szóbeliség behozatalával és az ügyvédi rendtartás revisiójával foglalkozik. Beszéde végén a következő határozati javaslatot terjesztette be: „Utasittassék az igazságügyminiszter ur, hogy az ügyvédi rendtartás tárgyában alkotott 1874. 34. t. cz. czélirányos módositása iránti javaslatát oly időben terjessze a képviselőház elé, hogy még ezen országgyülés tartama alatt törvényerőre emeltessék."

Chorin Ferencz élesen kel ki az igazságszolgáltatás körül tapasztalható hiányok és visszaélések ellen. Ajánlja elfogadásra Veszter határozati javaslatát. Utánna Apáthy, Pauler miniszter, Pulszky Ágost. Apáthy és Pauler beszéde nagy figyelmet és hatást keltett.

Az ápril 24-én tartandó rendkivüli városi közgyülés tárgyai.

1. Miniszteri leirat, mely szerint értesittetik a hatóság, hogy a császárné és királyné ő Felsége a város közönségének Rudolf trónörökös főherczeg ur ő Fensége eljegyzése alkalmából nyilvánitott hódolatteljes üdvkivánatait tudomásul venni méltóztatott.
2. Ugyanaz, a debreczen-h.-nánási vasut ügyében.
3. Ugyanaz, mely szerint a debreczen-h.-nánási vasut előmunkálataira az engedély megadatik.
4. Ugyanaz, a hatóság és az ipartársulatok kezénél levő ipar-mütárgyaknak és privilegiumoknak a budapesti iparmuzeum részére átengedése tárgyában.
5. Tanácsi előterjesztés a házi pénztári zárszámadás kiséretében.
6. U. az, a debreczeni kir. törvényszék lakbérének folyóvá tétele iránt.
7. U. az, a pallagi föld visszaváltása tárgyában.
8. U. az, a tervezett guti vasut előmunkálataira engedély kieszközlése iránt.
9. A debreczeni kir. ügyészség részére a rabok által munkálandó kertül kimutatott terület átadása tárgyában.
10. Polgárositás iránti kérvények.

Fráter Imre jelentéstétele.

A debreczen-diószeg nagyváradi vasut ügyében.

(Folyt. és vége.)

Az ezek előrebocsátása után kifejlett vita eleinte kedvezni látszott a debreczen-b.-diószeg-n.-váradi iránynak s a garantialis alapon leendő kiépitésre nézve is a hangulat biztatónak mutatkozott, azonban N.-Várad város képviselőjének nyilatkozata — mely szerint N.-Várad város ezen vasut vonal tervet, azon oknál fogva, mert az sem az Érmellék érdekeit annak csakis szélét érintvén — ki nem elégiti, sem általában a kereskedelmi óhajtott forgalomra előnyös befolyást nem gyakorolhat; N.-Várad város érdekeire nézve pedig határozottan káros s egyedül csak Debreczen város érdekeire hasznos tervet, mint a kormány részéről a tiszai vaspálya versenyző társául nem is engedélyezhetőt, sem erkölcsi, sem anyagi támogatásában részesiteni nem hajlandó: — az egész közgyülésre felette lehangoló és leverő hatást gyakorolt, mely hatást a nyomban közetkezett ellennyilatkozatok s különösen Debreczen város küldötte tek. Laky Lajos ur részéről Debreczen város érdekében kifejtett czáfoló és visszautasitó erélyes érvelések sem voltak képesek elenyésztetni s nyomott hangulat sulya alatt indult meg a vonal irányának megváltoztatására vonatkozó különböző s egymástól eltérő nézetek nyilvánitása; egyrészről hangoztatott, hogy egyelőre csakis B.-Dioszegig építtessék ki a vasut vonal; más részről azon óhajtás fejeztetett ki, hogy a vasut irányának N.-Létáról Székelyhidra, innen Margitára, a Szilágysággal leendő egyenes összeköttetés biztositása tekintetéböli vezetése határoztassék el; egy harmadik részről pedig az eredeti egyenes vonal érdekében emeltetett szó.

Részemről azonban sem egyik, sem másik combinatió mellett határozatot provocálni magamat jogositottnak nem érezvén s ily lehangolt és lesulytott kedély állapotában a közgyülés azt helyesnek sem találván, — ugyanazért azt minden áron kerülni és megakadályozni kivántam és pedig annyival inkább, mert megbizatásomban egyedül a debreczen-diószeg-n.-váradi combinatió keresztül vitelét nyervén, ezzel ellenkezőt nem tehettem és mert részemről is azon erős meggyőződésben élek, miszerint a Debreczen és N.-Várad városok összeköttetését mellőző bármily más combinatió lehet ugyan az illető községek és vidékeknek hasznára és igen jó szolgálatot tehet ezek felvirágoztatására, de azon eredmény, melyet különösen a vasut jövedelmezősége tekintetében ezen combinatiótól várunk, ez által elérhető semmi esetre sem lehet.

És végre, minthogy táplál a remény, hogy — a mint ezt a közgyülésben is kifejteni szerencsés voltam — N.-Várad város belátván csak is téves kiindulásból eredhetett határozatának, saját magára nézve is káros és hátrányos voltát, végre is — és talán rövid idő alatt — csatlakozni fog ezen — nézetem szerint — mind N. Váradra, mind Debreczenre nézve egyformán hasznos és előnyös combinatióhoz: ugyanazért ugy hiszem, hogy épen most és talán elhamarkodva, egy oly határozatot hozni, mely ezen reménynek örökre utját vághatná, sem az eszélyességgel, sem az ügy nagy fontosságával összeegyeztethető nem lett volna.

Ily körülmények között tehát semmi positiv határozat nem hozatott és nem is hozathatott; mivel azonban az irányra nézve felmerült eltérő nézetek kiegyenlitése; továbbá a hozzájárulási mód és arány megállapitása; valamint a meghatározandó vonal nyomjelzése és ennek alapján az általános költségvetés elkészitése s ezek költségei miként fedezése iránt intézkedésnek szüksége lett hangsulyozva, végre abban történt megállapodás, miszerint csekély személyem megbizatott, hogy egy általam meghatározandó helyen és időben mielőbb megtartandó értekezletre az illető községeket hivjam össze, mely értekezleten a községek magukat, általuk választandó és utasitással ellátandó kétkét megbizott által képviseltetvén, ezen értekezletnek lenne feladata, a fennebb jelzett ügyekben javaslatokat késziteni és ezen javaslatokat végelhatározás végett, a majdan ujolag összehivandó érdekeltségi közgyülés elébe terjeszteni.

Tekintetes bizottság! Ez hü és igaz képe az ápril 11 én B.-Diószegen tartott érdekeltségi közgyülésnek, melyről minden jelen levő, különösen pedig N.-Várad város igen tisztelt képviselője és a „Bihar" szerkesztőjének gyorsiró jegyzetei, valamint az alatt tisztelettel ide csatolt közgyülési jegyzőkönyv is bizonyságot tehetnek.

Mennyire feleltem meg a közügy érdekében elvállalt kötelességemnek, azt megbirálni nem az én feladatom, azt azonban kikell jelentenem, hogy annak tehetségem szerint megfelelni teljes szivemből igyekeztem, és hogy mind ennek daczára müködésemet már az első alkalommal valami positiv siker nem koronázta, ezt a N.-Várad város részéről történt ellentétes fellépésen kivül annak is tulajdonitom, hogy oly nagy fontosságu ügy, mint egy vasutnak, községek és egyes birtokosok által, saját költségeni építése sokkal nehezebb s nagyobb megfontolást érdemlő dolog, semhogy azt egyszeri összejövetellel minden részében tisztára hozni s teljesen elintézni lehetne, sőt azon nézetben vagyok, hogy bárki lenne is vezetője ezen vasuti ügynek, még igen sok közgyülés fog minden eredmény nélkül eloszlani, mig a kivánt siker végre elérhető lehet.

Nézetem szerint tehát mindent megtévén arra nézve, hogy a tervezett vasut ügye előmozdittassék és az keresztül is vitessék; mégis tény az, hogy eljárásom hirlapi uton több oldalról megtámadtatott és gyanusittatott és ha bár a megtámadásokat és gyanusitásokat egyenesen téves informatió alapján keletkezetteknek vélem, még is elég indokul szolgálnak azok arra, hogy mivel a kivánt sikerre nézve a legnagyobb erőfeszités és igyekezet mellett is, felelősséget nem vállalhatok, ez ügyben magamat — daczára a közgyülés által reám ruházott s általam akkor el is fogadott megbizatásnak — minden további lépés megtételétől visszatartsam — és pedig annyival inkább, mert egyrészről azon megtiszteltetést, hogy ezen vasuti ügynek vezérre én legyek, soha nem keresvén s azt legkevésbbé sem ámbitionálván, az ahhoz való szivós ragaszkodás ezen körülménynyel merőben ellenkeznék, más részről, mivel teljes szivemből óhajtom, hogy a debreczen-diószeg-n. váradi vasut vonal az érdekeltek egyetértésével, ugy az emlitett két város, mint a közbeeső Érmellék és Hegyközvidék felvirágzására mielőbb létre hozassék, azt, hogy én egy más, a közbizalmat általánosan biró egyének tehetsége, eszélyessége és tevékenységének kifejtésében gátul és akadályul szolgáljak s ez által a netaláni sikertelenség iránt támadható felelősséget és vádakat magamra vállaljam, teljességgel nem akarhatom.

És végre mert teljes szivemből óhajtom, hogy a tek. bizottság is azon genánt helyzetből, a melybe az én reám ruházott megbizás folytán ugyancsak a fennebb jelzett hirlapi megtámadások szerint jutott, mielőbb kibontakozzék: tisztelettel kérem a tek. bizottmányt, hogy ez ügyben a változott körülmények tekintetbe vételével mielőbb és pedig csekély személyem teljes mellőzésével intézkedni méltóztassék.

Legvégül pedig arra vagyok bátor felkérni a nagyságos elnökséget, hogy mivel a jelzett megtámadások és gyanusitások folytán hirlapi polemiába bocsátkozni s ez által az ügy sikerére nézve felette szükséges egyetértést még inkább megzavarni teljességgel nem akartam s csupán ezen jelentésemet kivánom a megtámadások és gyanusitásokra felderitésül, illetőleg felvilágositásul tekinteni; méltóztassék ezen jelentésemnek a helybeli lapokban u. m. a „Debreczeni Ellenőr" és „Debreczen"-ben leendő felvételét és az illető helyre leendő beterjesztést megelőzőleg, azonnali hozzátételét — az illető érdekeltek tályékozása tekintetéből — kieszközölni; tisztelettel kérve a n.-váradi lapok tisztelt szerkesztőit, különösen a „Bihar"-t: szerkesztőjét is, ezen jelentésemet hasonló czélból átvenni és szinte közölni méltóztassék.

Teljes tisztelettel maradván.

Debreczen, 1880. ápril 20.

Alázatos szolgája
Fráter Imre m. k.

Napi hirek.

— **Nyilatkozat.** A Hon, Egyetértés Független Hirlap stb. ugy tünteti fel Hevesi támadását, mintha az tettlegességben nyilvánult volna. További magyarázgatások kikerülése végett sietek kijelenteni, hogy ez az egész „támadás" csak szóval történt. Debreczen, ápril 21. 1880. Dengi János.

— **Mándoki Béla** derék szinigazgatónk rendezői jutalomjátéka szombaton lesz. Feleslegesnek tartjuk ez előadást a közönség bővebb figyelmébe ajánlani. A debreczeni közönség előtt Mándoki nem szorul reclamra. — Itt szeretik őt, s ha alkalom adatik, e szeretetnek a közönség mindig jelét adja, s valljuk meg, hogy ő ezt meg is érdemli. Mint szinigazgató csak a tél folyamán is mennyi kitartással és mennyi erőmegfeszitéssel igyekezett azon, hogy a társulat a rosz anyagi viszonyok daczára is fel ne oszlattassék, igyekezett a közönség kedvében járni, meghozatott csaknem minden uj darabot, olyanokat is, melyeket más vidéki szinigazgató a nagy áldozatok miatt meg nem hozathatott. Mint szinész pedig csak-

---

A „Debreczeni Ellenőr" tárczája

Az állatszeliditő nő.

Irta: **Sacher Masoch.**

Az 1859-ik évet számlálták, midőn a hires Harsberg féle állatsereglet először jött Bukarestbe. Az egész város fel lett izgatva a ritkán látható állatok nagy száma, az oroszláncsalád szépsége, de legfőképen az állatszeliditőnő felett, ki azokkal hihetetlen müvészi mutatványokat adott elő.

Ez állatszeliditőnő egy fiatal schvéd hölgy volt, Dalstren Herma névvel, szép, előkelő, bátor és — megközelithetlen. Hallatszott ugyan, hogy az állatsereglet birtokosának kedvese volna, de a gazdag bojárok, kik hizelgéseikkel ostromolták, csak hideg modort és gunyolódó büszkeséget találtak nála, mely mindenkit, ki kegyét hajhászta bátortalanná tett. Ő a Harsberg-családdal a legelőkelőbb szállodában lakott, ennek kocsijában ment előkelő nőként az állatseregletbe és hasonló módon tért vissza, látogatókat nem fogadott és az utczán vagy más helyeken sohasem mutatkozott egyedül. E vesta szigor és tartózkodás az arszlánok és általában a férfi közönség kiváncsiságát még inkább felizgatta és a schvéd hölgy rövid idő mulva oly népszerüvé lett Bukarestben, mint előtte csak Catalini és Lola Montez. —

Egy estve a bukaresti hölgyvilág kedvencze, Maniaskó herczeg, ki éppen egy párizsi kirándulásáról tért vissza, szintén megjelent az állatseregletben. Barátai kiséretében vizsgálgatta a különböző állatokat, mulatott azok leirása és etetésén és végre az oroszlán kalit előtt állt meg, hogy hamis mosolylyal ajkai körül, a hirneves shvéd hölgyet várja meg. Hirtelen kinyilt a kalit hátsó részén egy keskeny ajtócska és azon Herma jött be, zajos örömmel fogadtatva és utánozhatlan büszke mozdulattal dobá le magáról a nagy bársony bundát, melybe burkolva volt, egész fehér atlaszba és vörös hermelinnel prémelt bársonyba öltözve, mosolylyal ajkain lépett a kalitba, réz sodronyu korbácsot tartva kezében. Herma magas termetü nyulánk volt, felruházva a föld legszebb arczával, melynek a tömött aranysárga hajzat és élénk szinezet elragadó bájt kölcsönzének. A herczeg, ki első láttára el volt ragadtatva, növekedő izgatottsággal követé minden mozdulatát, minden mutatványát. Szive dobogott, midőn az oroszlán félelmetes szájüregébe hajtá szép fejét és édes mámor szállta meg, midőn az engedetlen vadakat csengő hangjával féken tartá, ostorcsapások és rátaposás által nyugalomra inté.

Alig hagyá el a schvéd nő a calitot, már előtte állt Maniaskó herczeg és bemutatá magát neki. Herma — mialatt lassan a bundába burkolózott, melyet a Harsberg gyönyörü szép fia Edgár nyujtott neki — nagy szép kék szemeit csodálkozással, sőt félelemmel függeszté eszményi majdnem női bájjal diszelkedő arczára és kérdésére nem mint szokta büszkén és hidegen válaszolt, hanem egészen megzavarodva és leirhatlan elragadó mosolylyal ajkain.

A herczeg ezentul minden este megjelent és Herma nem csak a legnyájasabban fogadá, de sőt gyors áttekintéssel azonnal kutatá, mihelyt a kalitba lépett és midőn azt elhagyá, türelmetlenül toppantott lábával, ha nem termett azonnal mellette bundáját ráadandó.

De ebből állt az egész, mit a herczeg elérhetett és minél elutasitóbb volt Herma, merész kéréseivel szemben, annál forróbb vágya keletkezett e ritka nőt egészen magáénak mondhatni.

Váratlanul segélyére jött egy vetélytárs. Edgár egy estve, mielőtt Herma a kalitba ment volna, mondá ehhez: „Eddig atyám kedvesének hittelek és hallgattam, de most kijelentem, hogy szeretlek és soha sem fogom türni, hogy egy bojárnak, ki már egy herczegnővel van eljegyezve, magad átadd és ki veled nyomorult játékot üz!" Midőn a herczeg az előadások után felkeresé, halkan kérdé Herma: „Igaz, hogy önnek arája van?" „Igaz," viszonzá a herczeg, „de mihelyt kivánja, véget vetek ez unalmas regénynek és lábainál fekszem, mint örökös rabszolgája."

„Oh! Hisz ön nem szeret!"

„Hogy mutassam meg?" Herma maga elé bámult.

„Jöjjön éjfél előtt egy órával a kis hátsó ajtóhoz, mely az állatseregletbe vezet," — mondá aztán halkan, gyors, határozott elszánással.

„Eljövök", volt a válasz.

És valóban megjelent és midőn az állatseregletet az éj sötétében elhagyá, két puha kar tartá átölelve és két tüzes ajk ragadt az övéihez.

Nemsokára mindenütt Maniaskonak a szép állatszeliditőnővel viszonyáról beszéltek és ezért atyja, fia jövője feletti aggodalmában, elhatározá, hogy mielőbb összeházasitja Slobuda Agrafina herczegnővel, kivel már gyermekkora óta jegyben jart. Heves jelenet fejlődött ki az apa és fiu közt, de végre utóbbi engedett és eljött az est, melyen Maniasko nem jelent meg az állatseregletben.

Ez estét Hermára nézve kiteljes éj követé. Még két este várta hasztalan szerelmesét, aztán irt hozzá, de — nem nyert választ.

Negyedik este, midőn Herma a kalitot elhagyta és Edgár őt gyöngéden bundájába burkolta, ez igy szólt: „Herma, megmondjam, miért nem jő ama nyomorult?"

„Beszélj" viszonzá Herma tompán, „mindenre el vagyok készülve."

„Három nap mulva esküvőjét tartja."

„Hazudol!"

„Miért hazudnám?"

„Hogy hivják aráját?"

„Slobuda Agrafinnak."

„Szép?"

„Szép, fiatal és gazdag."

Herma hangos, fenyegető nevetésben tört ki.

„Mondd, hogy egyetlen könyet szentelsz nekem, egyetlen egyet, ha érted halok meg" kiáltá Edgar „és megboszullak rajta, megölöm . . . .

„Nem Edgár, nem szabad magad feláldoznod, te nem —

„Igy hát büntetlen maradjon a nyomorult?"

„Bizonyára nem" viszonzá Herma nyugodt, elszánt hangon.

(Vége köv.)

nem a debreczeni szinház megnyilása óta gyönyörködtette közönségünket szép játékával. Megemlitjük egyuttal, hogy jutalomjátéka épen nevenapjára esik, s mint halljuk őt is számos meglepetésben kivánják részesiteni.

— **Magas vendég.** Gróf Andrássy Gyula volt külügyminiszter Harkányi Frigyes és gróf Dessewffy Aurél kiséretében tegnap városunkba érkezett és mint érdekelt, részt vett a tisszaszabályozás ügyében tegnap délután tartott választmányi ülésen. —

— **A debreczeni tisztviselők önsegélyző egyesülete** megalapitása céljából kibocsátott aláirási ivek a mai napig a következő eredményt tüntetik fel: Beiratkozott összesen 343 tag 1245 alaprészszel; ezek között van 284 rendes tag 1100 — és 59 rendkivüli tag 145 tiz forintos alaprésszel. A városi tisztviselők vannak aránylag a legtöbb — összesen 40 rendes és 12 rendkivüli taggal képviselve, alaprész a kir. távirda főállomás ivén van legtöbb aláirva; itt ugyan is 18 rendes és 1 rendkivüli tag 120 alaprész lefizetésére kötelezte magát, ezek közül 45½ alaprész mindjárt az első hónapban fog befizettetni. Nagyobb összegeknek azonnal a müködés megkezdése kor leendő befizetésére összesen 21 tag kötelezte magát, ezek rögtön 1400 frtot fognak befizetni, az egyszerre egy tag által fizetendő legnagyobb összeg 200 forint, mely a távirda iven fordul elő. — A részlet fizetésekből az első hónapban 729 forint fog befolyni, tagsági dijakban pedig 411 forint 60 krajczár lett befizetve, és igy a leendő igazgatóság mindjárt az első hónapban 2540 frt 60 kr felett fog rendelkezhetni. Ez a kezdetre nézve valóban nem remélt kedvező eredmény. Debreczen, 1880. april hó 22-én, az alakuló közgyülést előkészitő bizottság megbizásából. Oprisu Péter bizottsági tag.

— **Szathmári Árpád** tegnapi jutalomjátéka alkalmával az első és második felvonás között érdekes és megható jelenet folyt le a szinpadon a függöny mögött. A társulat öszszes tagjai kört képeztek, melynek közepén Mándoky Béla szinigazgató állott, mellette Dömjén Rózsa k. a. párnára helyezett gyönyörü babérkoszoruval, remek ezüst tintatartóval és tollal. — Szathmári Árpád meglepetve állott, némán, nem tudván mire vélni e tüneményszerü szép jelenést. — Ekkor Mándoky Béla valóban megható szép, igazi érzéssel telt beszédet intézett a jutalmazotthoz, kihez pályatársai oly benső szeretettel ragaszkodnak, kinek az irántu mutatott jószivüségért, előzékenységért a társulat nevében köszönetet mond. Nagy éljenzések között adták át a szeretett müvész pályatársnak az emléket, melyre e szavak vannak vésve: „Szathmári Árpádnak müvészete elismeréseül és jutalmául. 1880. april 21-én. A consortium és a társulat tagjai". — Szathmári anynyira elérzékenyedve hallgatta a szép beszédet és a szives előzékenység annyira meghatotta, hogy alig volt képes könyeitől szóhoz jutni. A társulat minden tagjával örömmel és szeretettel szoritott kezet.

— **Szakáll Antal** holnapi felléptére a „Haramiák"-ban, — ismételve figyelmeztetjük a komolyabb müvészet iránt lelkesedni tudó közönséget. A vendég Ferenczet fogja játszani, Moor Károlyt pedig Mándoki.

— **Belefult a vizbe.** A Hajápon Rakócsi helybeli lakos kaszállóján egy tóban három legény halászott. Ezeknek egyikét Mező József nevüt a vizben görcsbántalmak vettek elő, összerogyott és a vizbe bukott. A két vitéz pajtás az esettől megijedt s a helyett, hogy segitségére siettek volna a szerencsétlennek, — elfutottak, bejöttek ide s itt jelentést tettek. — Természetes, hogy Mező addig a viz alatt megfuladt. — A szerencsétlen holttestét a kórházba szállitották.

— **Az ezüst kanál tolvajlás folytatása.** Emlitettük annak idején, hogy Ledig Sámuel házától több értékes ezüst evőeszközt loptak és hogy a tolvajt sikerült is elfogni. Ma pedig rajta értek egy csavargót a ki egy nagy értékes ezüst kanalat árult. A vizsgálat alatt kisült, hogy ez is a Ledig urtól eltolvajlott ezüst nemüekből való.

— **Egy jobb családból** származott fiatal nő alkalmazást keres valamely családnál akár mint kiadónő, akár mint gyermekfelügyelőnő. Tudakozódhatni a szerkesztőségnél vagy a kapitányi hivatal III. osztályánál.

— **Egy parasztfiu szobrász.** Általános feltünést kelt most Budapesten a műcsarnok kiállitásán egy szobor-csoportozat „Az irgalmas szamaritánus." E szoborcsoportozattal Kiss György, ki az operaház szoborpályázatán Palestrinájával messze tulszárnyalta a többi pályázókat, a müncheni academián a nagy dijat nyerte el. — Kiss Györgyöt rendkivüli tehetségnek tartják. Parasztfiu volt s tizenhat éves korában kezdte a szobrászatot tanulni Troll pécsi kanonok pártfogása folytán. — Kiss jelenleg Budapesten nem a legjobb viszonyok között él, remélhető azonban, hogy méltó tért fognak nyitni neki nagy tehetsége tovább fejleszthetésére.

— **Öngyilkosság illuminatio mellett.** Kolozson e hó 15 én borzasztó eset történt. Prodán Vaszilie lakos már régen viszályban élt nejével, kit a háztól elüzött. A nő erre kijelentette, hogy felgyujtja saját házukat s azután a kutba öli magát, ha a férj sem részét ki nem adja, sem vissza nem fogadja. A felbőszült hazastárs végre is hajtotta fenyegetését, este 9 órakor felgyujtotta saját házát, istállóját és ólját egyszerre s a tüz világánál saját kutjokba ölte magát. Szélcsend lévén, a nő rémes tettének csak két ház esett áldozatul.

Szinház.

(K.) Tegnap Szathmári Árpád kitünő szinművészünk jutalomjátékára a „Szinházi képtelenségek" czimü képtelen silányság adatott elő.

Mielőtt a darabról és általában a mai előadásról szólanánk, nem mulaszthatjuk el megjegyezni, hogy a szinház zsufolásig megtelt és a közönség szünni nem akaró tapsviharral fogadta kedvenczét Szathmári Árpádot a megjelenéskor s a szives üdvözletekhez, melyekkel ugy a közönség, mint pályatársai részéről elhalmoztatott, mi is szives készséggel hozzá járulunk.

Csaknem szégyenkezve veszszük azonban kezünkbe a tollat, hogy a tegnapi valóban megbélyegző előadásról referáljunk. Ha van szinészeinkben a komoly művészet iránt csak egy szemernyi érzés, ugy ők magok is bizonyára pirulnak a czirkuszi productiókon, miket tegnap müveltek.

Szathmári Árpád, kiről mi szerettük azt hinni, hogy az ujabb időben kiváló tehetségét csak is a komoly igazi müvészetnek óhajtja szentelni, lealacsonyitja magát, s ballettet tánczol, megsérti vele szinházunkat, müvészetét, az illemet s végre megsérti vele önmagát. Bátran ki merjük mondani, hogy a debreczeni szinpadon hasonlót még nem igen láttunk.

És azt hiszi Szathmári Árpád, hogy diadalokat aratott? Igaz, hogy a közönség egyrészének annyira tetszett a ballet, hogy még meg is ujráztatta, de meglehet róla győződve Szathmári Á. hogy ez estének nagy befolyása lesz, a mit egykönnyen helyre ütni nem lehet. — És meri e hinni Szathmári Árpád, hogy azon szép babérkoszoru, ezüst tintatartó s toll, melylyel pályatársai részéről kitüntettetett, — ballet müvészetének jutalma? Ő eltánczolta a „Pas de deux"-t ugy mint a mi két balleriánk, sőt talán jobban is, és az aratott tapsokat soha sem fogja elfelejteni, de mindanyiszor a hányszor eszébe jut, pirulni fog s nem lesz büszke lábmüvészetére.

Hisszük sőt határozottan tudjuk, hogy ő a debreczeni közönségnek annyira kedvencze, hogy az, az ő jutalomjátékára más darab előadásánál is megtöltötte volna a szinházat. Bizonyság erre első jutalomjátéka, a mikor egy Shakesparei darabra zsufolva megtelt a nézőtér. Tanulhatott volna Mándokitól, a ki nem keresgél a szinház poros régiségei között hasonló „szinházi botrányokat" hanem mint első alkalommal ugy másodszor is komoly és szép müvet vesz jutalomjátékául, legalább ha nem telnék is meg a szinház, — a mi Mándoky jutalomestéjén nem tehető fel, — legalább meg lesz az erkölcsi elégtétel, a melyre aztán büszkén hivatkozhatik.

Sajnáljuk, hogy Szathmárinak, kit mi felette tisztelünk, épen jutalomjátéka alkalmából kell ily leczkét adnunk; de meg lehet róla győződve, hogy nem örömest teszszük.

Mi szivünkből ohajtjuk hogy maradjon ő a muzsáé, a szinművészeté, melyen babérokat arats ne lépjen át a tánczművészet rögös talajára, mert oda ő egy kicsit elhizott, s bizony, bizony töviseket arathat.

Vegyes.

— **Az osztrák-magyar** hadsereg létszáma 1879. év deczember végével a következő volt: 20.262 tiszt és 796.832 közember; ebből a sorgyalogságra esik: 10863 tiszt és 463.750 közember; vadász: 1406 tiszt és 59978 közember; lovas: 2416 tiszt és 92812 k. e.; tábori tüzér: 1673 tiszt és 64013 k. e.; vártüzér: 533 tiszt 22377 k. e.; müszaki csapatok: 538 tiszt és 16908 k. e.; utász: 214 tiszt és 9504 k. e.; egészségügyi csapatok: 730 tiszt és 17300 k. e.; katonaképző iskolák: 194 tiszt és 678 k e.; élelmezési intézetek: 865 hivatalnok és 7268 segédhiv.; ruharaktáraknál: 78 tiszt és 1184 k. e.; tüzérszerraktáraknál: 226 tiszt és 2980 k. e. Nemzetiségük után a közös hadsereg létszámában van: 229.947 német, 149.694 magyar, 157,865 cseh-morva és tót, 64919 lengyel, 87889 ruthén, 32459 slovén, 34458 horvát, 24526 szerb, 1011 bolgár, 48483 olah és 5896 olasz. Vallás szerint van: 564.697 római kath., 89.385 g. egyesült, 277 örmény, 60416 görög nem egyesült, 227 örmény görög nem egyesült, 32.213 evangélikus ágostai hitvallásu, 46.755 helvét hitvallásu 1587 unitárius, 414 más keresztyén hitfelekezeti, 20410 zsidó s 713 másnemü keresztyén hitfelekezeti.

— **Czifra album.** A berlini rendőrség gonosztevők arczképeit tartalmazó albuma a mult évben csaknem kétannyira szaporodott, mint volt a megelőző évben. Az album a mult év utolsó napján 1653 fényképet tartalmazott (549-czel több, mint 1878. utolsó napján) s pedig 18 gyilkos, 466 betörő s rabló, 234 zsebtolvaj, 129 boltbetörő, 131 hálókamra tolvaj, 132 parasztfogó s hazardjátékos, 129 hamisitó, szédelgő s kalandor, 74 felsőkabát-, padlás- s málhatolvaj, 119 prostitualt tolvajnő és 221 másféle gonosztevő. Az igy számtalan példányban kiállitott albumot évenkint kiegészitik s a rendőrségeknek megküldik, a mi a bünösök kinyomozására a legjobb szolgálatot teszi.

Közgazdaság.

Korai uborka melegágy nélküli tenyésztését egy kertész következőleg irja le: Márczius vége felé apró virágcserepekbe, melyek télig földdel töltetnek meg, 3—4 szem uborkamagot rakunk, mire azután az egész cserép nedves füreszporral lesz megtöltve, mire a cserepek a szobának valamely melegebb részében helyeztetnek el. Mire aztán a növények kibujtak, a cserepek valamely ablak közelében lesznek elhelyezve, s lassanként a világossághoz és a levegőhöz szoktatva az által, hogy meleg napokon többször szellőztetünk. A növények gyökereinek többnyire elég helyök van cserepekben a kiültetésig, — ha azonban az tovább huzódnék, akkor át kell azokat földestől egy nagyobb cserépbe ültetni, — de a mikor ügyelni kell, hogy az átültetéshez még szükséges föld is elég meleg legyen, mert különben a a gyökerekben könnyen kár történik.

Ápril végén vagy május elején aztán valami jól délnek fekvő meleg helyen egy kerti ágyba 30 cmtr, mély és átmérője gödröcskéket készitünk egymástól 70—80 cmtr. távolra. Melyekbe mindenek előtt egy-egy kosár lótrágyát tétetünk s azt jól letapostatjuk, mikor pedig az már jól felmelegedik akkor egy jó kosár kerti föld (trágyás) lesz föléje téve, a miből egy kis halmot készitünk, melynek közepébe lesz aztán az uborka csemete növény oltalmazására elég ha egy teteje és aljától megfosztott szivardobozt használunk, melyet nappal egy üveg darabbal, de mely mellett elég levegőt kell bobocsátani, — éjjelre pedig egy deszkadarabbal fekűdt le. — Ha tulságos erősen süt a nap, a csemetéket be kell árnyékolni, a csemeték leveleit meleg napokon langyos vizzel igen előnyösnek mutatkozott meglocsolni. Öntözni, mivel a fiatal uborkacsemeték nem szeretik a sok vizet, csak ritkán szabad. Az ily tenyésztés mellett igen czélszerünek mutatkozott, sőt ajánlani lehet azt átalában mindenkor, az uborka csemetének és épen ugy mint az a dinnyénél történik, herélése, vagyis visszacsipése a 3—4 levél fölött, mire az nehány gyenge mellékhajtást bocsát, de a melyek gazdagon teremnek. Vetésre mindig 3—4 éves magot használjunk. A ki nem sajnálja az üvegharangokért a kiadást, az még biztosabban czélt ér a korai uborka s dinnye tenyésztéssel.

Legujabb

Paks városát tegnap iszonyú csapás érte. A déli órákban tüz ütött ki, mely csakhamar rendkivüli arányokat öltött. Egész utczák lángba borultak. Mentésre gondolni sem lehetett. Mintegy kétszáz ház lett a lángok martaléka. A nyomor leirhatlan. Sokan vannak, kik az összeomlott tetők alatt mindenüket elvesztették.

Felelős szerkesztő: **Kutasi Imre.**
Főszerkesztő: **Vértesi Arnold.**

Nyilttér.*)

Nyilatkozat.

A „Debreczen-nagyváradi Értesitő" 18 ik számában „Nem mindennapi eset" czimü ujdonság szerzőjének nem mulaszthatjuk el, hogy azon czikkben ellenünk szórt rágalmakra pár szóval ne feleljünk.

Hogy ki volt az a **hősnő**, azon üzlet vezető neje, azt a nagy közönség már ismeri azon **röpiratokból**, melyek miatt aztán még sajtópert is inditottak azok szerzője ellen. Ez a **hősnő** volt az, ki bennünket azon birói szemle alkalmával tettlegesen bántalmazott. Igaz, hogy igy történt, az is igaz, hogy e tette miatt ellene fenyitő panaszt nyujtottunk be.

De hogy mi Reiz Dávidnak bérelt tanui volnánk, vagy kéznél tartott jó emberei, ez undok rágalom. Mi Reiz Dávidnak csak azon **hősnő** által történt közjegyzői okmány aláirásánál voltunk tanuk, de hogy nem bérelt tanuk, azt azon közjegyző ur bizonyithatja legjobban, ki előtt azon okmány létre jött s ki azt felvette, miután pedig azon szemle alkalmával nemcsak mi voltunk ám tanuk, hanem mások is, figyelmeztetjük azon ujdonság beküldőjét, hogy máskor vigyázzon azon általános „bérelt tanuk" „kéznél levő jó emberek" kifejezés használásánál.

Hogy pedig czikkiró ur mennyit és mit kapott — lehet talán azon **hősnőtől** magától — ezen ujdonságért, nem tudjuk, de hogy épen ezek szerint ama pártolás alá vett amazonnak bérelt embere és kéznél levő dandyja azon egyén, ki bennünket ily módon rágalmazott, ha nem is állitjuk, de gyanitjuk.

Egyébiránt minkdt lelkiismeretünk megnyugtatott, mert meg van a felől, hogy sem bérelt tanuk, sem kéznél levő jó emberei Reiznak nem vagyunk, de hogy czikkiró ki legyen, igy pártfogolván egy **amazont**, nem tudjuk.

Debreczen, 1880. április 21-én.

Schönberger Farkas. **Klein Móritz.**

(X.) § **Az ételek és italok** helyes választéka nagy fontosságu az emberek jólétére nézve, kivált azért, mivel e részben a legkisebb vigyázatlanság első sorban az emésztő szerveket gyöngiti és melyek elhanyagolása gyakran hosszas gyomorbajokat von maga után. Miután azonban ily vigyázatlanságok a legnagyobb óvatosság mellett sem kerülhetők ki, felhivjuk a figyelmet a Dr. Miller-féle Bécsben 1868-ban hatóságilag megvizsgált görcs elleni védbalzsamra, mely a gyomor tevékenységét szabályozza, a gyomor és belek mindennemü heveny és idült lobjait, a hányást, hasmenést, szélkórságot, mindennemü gyomorbántalmat, étvágytalanságot, gyomorkatarhust feltünő rövid idő alatt megszünteti. Egy üveg ára használati utasitással együtt 1 frt 50 kr. Fél üveg 80 kr. Debreczenben valódi minőségben egyedül Stenczinger K. füszerkereskedésében kapható. Nyiregyházon Balla és Gusztáv uraknál. Miskolczon Dr. Csáthy Szabó gyógyszerész urnál. N. Károlyban Kerekes Bertalan urnál. B.-Csabán Bartóky L. urnál Gyulán Kohlmann F. urnál. H.-Mező-Vásárhelyen Szokolovits Illés urnál, Kecskeméten Bóka Zsigmond urnál. 398. 16—16

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

2307/880.
É.

Árlejtési hirdetmény.

E megye közönségének mult évi 151. sz. a. kelt határozata alapján a tokaj-kolozsvári országutvonalnak Rakamaz község keleti végétől K.-Kálló végeig kiépitett köut, valamint Nyiregyháza városától a vasutra menő közlekedési utnak évi fentartása tárgyában f. évi ápril hó 28-ik napjának d. e. 10 órájakor Nyiregyháza városában a megye háza kis termében nyilvános árlejtés fog tartatni, — a mire is a vállalkozni kivánók 1548 frt bánompénz letétele mellett ezennel meg hivatnak. Zárt ajánlatok az árlejtés megkezdéseig elfogadtatnak.

Az árlejtési feltételek az igtatói hivatalban megtekinthetők.

Nyiregyházán, 1880. aprilis 10-én.

Alispán helyett
Bégányi Ferencz
főjegyző.

(109 3—3)

EAU DES PRINCESSES.

Herczegnőviz.

A tavaszi idényre épen most érkezett, kitünő mosdó viz, az arcz- és kézbőr fehér és finommá tételére, bőrkiütések, különösen szeplők, májfoltok s ránczok eltávolitására, általában hüsitő és felfrissitő a nyári izzadtság és por után, még különben a tiszta bőrnek is.

Egyedüli főraktár Debreczen és vidékére

Dr. Róthschnek V. Emil

gyógyszertárában czegléd-utczán.

(120 2—10.)

FELHIVÁS
JÈGKÁR ELLENI BIZTOSITÁSRA.

A „Magyar-franczia biztositó részvény-társaság"

29 millió frankot, azaz 8 millió arany forintot tevő alaptőkével, melyből

10 millió frank, vagyis 4 millió arany forint

készpénzben van befizetve és részint Budapest első rangu pénzintézeteinél, részint pedig magyar államértékekben és elsőbbségekben van elhelyezve, **biztosit jégkárok ellen** takarmány füveket, kalászos-, hüvelyes- és olaj-növényeket, továbbá szőlőt és dohányt,

kiválóan előnyös és figyelemre méltó föltételek mellett,

a mennyiben a megszabott — különben is jutányos — dijakból **takarmány füveknél, kalászos-, hüvelyes-, repcze- s egyéb olajnövényeknél, valamint tatárka, köles, kender és más kereskedelmi növényeknél: 50 %, szőlő, komló és dohánynál pedig 20 %** feltételesen leengedtetik s a biztositó kötvényen leiratik és csakis azon biztositó felek által leend (a bevallási iven declarált módon és mérvben) utólag compensálandó, a kik a társaságtól ez évben tényleges (s a bevallásban meghatározott fokot meghaladó) kártéritést nyerendenek.

A dijak aratás utáni (illetőleg szüret vagy dohány-beváltás utáni) időben esedékessé leendő váltókkal is fedezhetők.

Biztositási ajánlatok elfogadtatnak és részletes felvilágositások adatnak alólirt főügynökség, valamint a vidéki ügynökségek által.

Debreczen, 1880. április hóban.

A „Magyar-Franczia biztositó-részvény-társaság" debreczeni főügynöksége:

M. KÓSSA ALBERT,
vezénylőtitkár.

233/1880.

Épitési árlejtés.

A városi tanácsnak 1957/1880. számu végzése folytán a Salétrom-laktanyabeli fedelek helyrehozatali munkálatának felvállalására folyó hó 27 én délelőtt 10 órakor a városi mérnöki hivatal helyiségében nyilvános árlejtés fog tartatni, melyre az árlejteni kivánók azon megjegyzés mellett hivatnak meg, hogy az árlejtési feltételek és részletes költségvetés a mérnöki hivatalnál addig is a hivatalos órákban bármikor megtekinthetők és hogy irásbeli zárt ajánlatok is, melyekhez 5% bánatpénz melléklendő, az árlejtés megkezdéseig az alulirt tanácsnoknál benyujthatók, melyek a szóbeli árlejtés bevégeztével nyilvánosan fognak felbontatni.

A költségvetésben kitett mesteremberi munkák a megkivántató anyagokkal együtt következőleg vannak előirányozva:

I. Kőmives munka	855 frt 50 kr.
II. Ács munka	941 frt 10 kr.
A két munka együtt . .	1796 frt 60 kr.

Hanke Leo,
kik. tanácsnok.

(131 2—3)

Mindennemü idei töltésü

ásvány- és gyógyvizeket

legjutanyosabb árban ajánl

Rickl József Zelmos,
Debreczenben.

136 1—6.

Tőzsde müveleteket
legolcsóbban eszközöl
„Leitha" bankház Bécsben, Heidenschuss Nr. I.
Nyeremény- a) egyszerű meghatározott veszteségnél (dij 10—30 frtig. 5000 frt értékü papiroknál müveletnél à la hausse vagy baisse,)
nyei b) az árfolyam emelkedés, vagy esésére,
és pedig: c) letétben tartására mig a papirok haszonnal árusithatók.
Nyerekedési vásárlat gyorsan és titokban.
Társasüzletek (csak 15—40 frtnyi fedezet 1000 frt értékü papirokra)
csak 50 kr. jutalék.
Ezen keretben felsorolt közkedvességüvé vált módozat szerint a tőzsde-jegyzékben felvett majd mindenféle értékpapirokra vállalunk megbizásokat.
Készpénz fedezet nem kivántatik.

A csász. kir. osztr. magyar állam magán- és
külföldi sorsjegyeknek
a legkisebb nyeremény elérésénél is veszteségek elleni biztositéka.
Dij egész évre 15 krtól felfelé. Biztositéki összeg 500 frtig a legkisebb nyeremény eléréséhez.
Ezen sorsjegyvevők, tulajdonosok, takarékos és tőkepénzesekre nézve épen fontos intézmények, melyek alapitásánál a sajtó és a közönség részéről osztatlan bizalom és elismerésben részesültek, gazdálkodási szempontból sem volnának mellőzendők s ennek előnyei és „meghatározására" nézve kimeritő utasitásokra hivatkozunk.
Felvilágositások sorsjegyek, értékpapirok és pénzügyekről a „Lajtha" czimű közgazdasági érdekeket képviselő lapban mindenkinek bérmentve és ingyen közöltetnek. Példányok bárhova ingyen küldetnek.
Azon roppant hatásos czikksorozatra, mely „minden kigondolható kiadások, veszteségek stb. visszatéritéséről, továbbá sorsjegytársulatokról (kiházasitás, özvegyi, vénség, és gyermek ellátás) tárgyaz, különösen felhivjuk a figyelmet.
Cs. kir. állam-, magán és külf. sorsjegyek,
cs. kir. osztr.-magyar járadékok
a legjobb elhelyezési mód takarékosoknak: 56-féle változatban,
a) napi árfolyam szerint, b) egyesek vagy csoportokban, c) csekély előlegezés és letétben tartással bankkamatlab szerint, d) csekély havi részletfizetéssel.
Pontos kivitel minden vidéki megrendelésekre, valamint a váltó-üzletbe vágó minden megbizásnak. Utasitások, árjegyzékek stb. (ingyen és bérmentve) készséggel küldetnek. Szilárd czégek képviselettel bizatnak meg.

CSAKNEM INGYEN!
Az „Egyesült Britanniaezüst gyár" csődtömegétől átvett óriási készlet igen nagy fizetési kötelezettségek miatt 75%-el a becslési áron alól eladatik. Csak 7 frt 25 krért kapni egy **britannia ezüst evőkészletet,** (a mely ezelőtt 35 frtba került) u. m.
6 asztali kés kitünő aczélpengéssel,
6 valódi angol brit-ezüst villa,
6 erős (massiv) brit-ezüst evőkanál,
6 finom brit-ezüst kávéskanál,
1 nehéz brit-ezüst levesmerő kanál,
1 erős brit-ezüst tejmerő kanál,
6 finom ciselirozott tálcza,
6 kitünő kristály késtartó,
3 szép erős tojáspohárka,
3 remek legfinomabb czukortálcza,
1 kitünő bors- és czukortartó,
1 finom theaszürő,
2 gyönyörü salon gyertyatartó, (48 darab)
Megrendelések utánvétel mellett vagy előleges pénzbeküldés mellett az egyesült Britannia ezüst gyári raktár
(Wien) Bécs, II. Untere Donaustrasse 43.

Katonasági főorvos **Dr. Schmidt-féle**
fül-olaj
Dr. Deutsch M.-által tökéletesbitve, meggyógyit minden siketséget, ha nem születéskor örököltetett; azonnal megszünteti a nehézhallást és a fülzugást. Hamisitatlanul használati utasitással együtt 2 frt 40 krajczárnak bérmentesitése mellett csak is a főraktárból:
Graetz Gyulánál,
Bécs, II. Praterstrasse 49. rendelhető meg.

Debreczen, nyomatott kiadó-tulajdonos **Kutasi Imre** könyvnyomdájában, 1880.